

Şair Nâbî, Sultan 4. Mehmed döneminde hacca gitmek üzere bir kısım devlet erkânıyla birlikte yola çıkar. Kafile Medine-i Münevvere'ye yaklaşmıştır. Vakit gecedir. Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Efendimiz'e bir an önce ulaşma özlemiyle Nâbî'nin gözüne uyku girmemiştir. Fakat kfiledeki bir paşa, hem de ayaklarını kibleye doğru uzatmış, uyumaktadır.

Hız. Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) beldesinde, edebe aykırı böyle bir gaflet hâlini bir türlü hazmedemeyen ve çok üzülen Nâbî, içinden gelen bir ilhamla kasidesini bir anda irticalen söyleyiverir. Kafile şafak vakti Medine-i Münevvere'ye girmektedir.

Ravza-i Mutahhara'nın minarelerinden sabah ezanı okunmaktadır. Müezzin, ezanın ardından Türkçe bir kaside okumaya başlar. Nâbî, dikkat eder, okunan kendi şiiridir. Hemen minarenin kapısına koşar. Müezzine, **"Allah aşkına, okuduğun bu kasideyi nereden öğrendin?"** der. Müezzin şöyle cevap verir:

"Bu gece rüyamda Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem

) gördüm, bana dedi ki: 'Ya müezzin kalk yatma. Benim ümmetimden bana âşık bir zât benim kabrimi ziyarete geliyor. Muhabbetinden benim için şu kasideyi söylemiştir. İşte bu cümlelerle minareden onu karşıla.'

dedi.

Ben de hemen kalktım. Abdest aldım. Peygamberimiz'in iltifatına mazhar olan âşık acaba kimdir diye düşünerek minareye koştum. Öğretildiği gibi okudum. "Nâbî, **"Ümmetimden mi dedi?**

" diyerek sevincinden oracığa bayılıp düşer. Ve işte o şiir

Sakın terk-i edebden kûy-ı Mahbûb-i Hudâ'dır bu,

Nazargâh-i ilâhidir, Makam-ı Mustafâ'dır bu (Burası Allah'ın sevgilisinin beldesidir. Cenâb-ı Hakk'ın nazar buyurduğu, Ravza-i Nebî'dir)

Felekde mâh-i nev, Bâbüsselâm'ın sîne-çâkıdır

Bunun kandili Cevzâ, matla'-i ziyâdır (Bu gökteki yeni ay, Bâbüsselâm kapısının yüreği yanık âşığıdır. Ayın kandili Cevzâ yıldızı bile ışığının nurunu ondan almaktadır.)

Habib-i Kibriyâ'nın hâbgâhıdır fazilette

Tefevvuk-kerde-i Arş-ı Cenâb-ı Kibriyâ'dır bu. (Burası, Allah (cc)'ın sevgilisinin ebedî istirahat gâhının, türbesinin bulunduğu yerdir ve fazilet bakımından Cenâb-ı Hakk'ın arşının bile üstündedir.)

Bu hâkin pertevinden oldu deycûr-i adem zâil

Amâdan açdı mevcûdât düş çeşmin tûtiyâdır bu. (Bu toprağın ziyâsından, yokluğun karanlıkları ortadan kalktı. Bütün yaratılmışların görmeyen gözleri açıldı, çünkü bu toprak, gözlere şifa veren sürmedir.)

Muraât-ı edep şartıyla gir Nâbî bu dergâha

Metâf-ı Kudsiyandır cilvegâh-ı enbiyâdır bu (Bu dergaha edep ölçülerini gözeterek gir; çünkü burası meleklerin tavaf ettiği ve peygamberlerin tecelli ettiği bir yerdir.)

İşte şu düşünceye bakın, her zaman söyleriz; Onlar o sevgiyle, o şefkatle, o muhabbetle bağlanmışlar. Ve Allah'ımızın sevgili kulu olmuşlar. İşte peygamber aşkı budur. Bu zamanda kürsülerden yağıp gürleyen, milleti iki gözü iki çeşme ağlatan alim müsveddelerinin hangisinde bu aşk ve muhabbet var? Hele o mukaddes topraklara ingiliz gavurunun yardımları ile hakim olan suud'un selefî boyasına bürünmüş münafıklarına ne demeli? İmamı Rabbanî hazretlerinin dediği gibi,

"safra hastası olan ne anlar bal şerbetinden"; Rabbim cümlemize o baldan tattırsın. Bizlere düşen vazife ise onların yolundan bir an olsun sapmamak, şaşırmamak, dalalate düşmemektir. Mevlam göz açıp kapayıncaya kadar, hatta ondan daha kısa zamanda nefsin, şeytanın ve şeytanlaşmış insanların elinden muhafaza buyursun... Amin